

**Indlæg af Ib Hoffmeister i Berlingske Tidende den
29. november 1988 (ekstraktafskrift)**

Flertallet af den danske befolkning er principielt for så vidt ligeglade med, om de fremmede benævnes som flygtninge eller indvandrere. De koster stort set samfundet det samme. De fleste kommer til den danske grænse under påskud af at være flygtning og beder om asyl, men hvad flygter de fra og hvorfor? I Danmark er der aldrig foretaget nogen undersøgelse over, hvor mange af asylsøgerne der opfylder FN's krav for at blive anerkendt som flygtning. Det er der derimod i Vesttyskland, som er blevet præsenteret for langt det største antal asylsøgere i Vesteuropa. En undersøgelse offentliggjort i august 1986 viste, at kun 16 pct. af asylsøgerne opfyldte kravet. En helt ny undersøgelse fra oktober 1988 viser, at kun ca. 9 pct. opfylder FN's krav, oplyser indenrigsminister Zimmermann. Baden-Württembergs ministerpræsident Lot-har Späth udtaler samstemmende: »Det ville være mere anstændigt og humant at blokere for asylsøgere ved grænsen, 90 pct. af dem har alligevel ingen chance for at opnå asyl«. Det kan

hertil bemærkes, at Danmark i årevis har givet asyl til fire-fem gange flere end dem, der opfylder betingelserne for at få det.

Per Stig Møller skriver i sin artikel: »Vi kan og skal ikke modtage flere flygtninge, end vi økonomisk og nationalt kan klare«. Men vi ved blot ikke, hvor mange vi kan tage imod, når regering og Folketing ikke oplyser om størrelsen af de samlede udgifter og heller ikke oplyser, hvor stor befolkningstilvæksten af de fremmede bliver fremover. Vibeke Storm Rasmussen fra Socialdemokratiets Indvandrerudvalg udarbejdede en rapport over, hvor mange fremmede der ville være i Danmark i år 2000. Tallet var beregnet til 400.000, hvorefter rapporten blev fejlet ind under gulvtæppet, og jeg er lige ved at tro, at VSR fik samme tur. Det gik heller ikke bedre for Administrationsdepartementets rapport fra oktober 1988. Den ekspederede justitsminister Ninn-Hansen – efter sigende – blidt og behageligt ind til evig hvile under tavshedens tunge tæppe.